

AK-29

První ročník, desáté číslo, datum bez čísel, cena z prehlivá

Spolupracovali: Jiří Kačur, Johann Sebastian Cháb, Jonáš Jenšovský jakožto pozorovatel, mlčící, tančící, jsoucí

Rozhovor s Jiřím Kačurem, I-ting si před obchody nevykládají

Máte ve skříni něco hedvábného? A co s tím děláte?

Mám tam sbírku pestrobarevných originálních havajských letních košilí,takže v létě si je oblékám, chodím po městě , a jsem cool, koukám po ženských zadcích , po večerech stále podoben rozkvetlému tropickému houští popijím lehké bílé víno a pokuřuji cigarety Davidoff, které bych vám opravdu rád doporučil, i když jak všichni víme kouření škodí zdraví, ale pokud k tomu přistoupíte s vyprázdněnou myslí je to v pohodě. Dále mám ve skříni dvě masážní čínské koule, akorát se vejdou do dlaně a vy s nimi pohybujete, koule se vám koulí v ruce, jemně cinkají,protože uvnitř jsou menší kuličky, masírujete si tak dlaň i prsty a v druhé ruce můžete mít papírový vějíř a ovívat se a nad hlavou se vám může vznášet svatozář nebo veselý purpurový čínský dráček.

Chápete a dokážete čtenářům vysvětlit Zen?

Kdo mluví neví, kdo nemluví ví.
Ještě si dovolím protidotaz. Proč Zen,když se ptáte na ČÍNU?

Premýšlel jste někdy v životě, že se stanete buddhistou?

ČUNG TUNG stodevadesátý patriarcha říkal, že buddhovu podstatu nosí každý v sobě. Na dně staré vyschlé studny je kalná louže, kolem poskakuje žába a kváká a bílou perlu nikdo nevidí.

Co říkáte na japonské Haiku?

Padla ranní mlha
Sám se toulám lesem
Helemese žlutý list
Oslňen jsem tím jassem
Chladná ,bílá mlha

Nebo třeba takto

Chan nebo Zen
Je to jedno?
ČÍNA NEBO JAPONSKO
Je to totéž?
Basho má rád bambus
Panda má ráda Basha.

To druhé se příliš nerýmuje,ale ve vašich dotazech cítím zmatení pojmu. Ale nic ve zlém.Možná jste rafinovanější než vaše dotazy.

Mistře Cha a co mi můžete říci k cestě vy?

Já se právě chystám na cestu do Japonska na mezinárodní festival animovaného filmu. **Slyšíš ten šumot?Jsou to plátky růží snad?Nebo vodopád!BAŠÓ.**

Antikvářovo povzdychnutí

Aneb jedna malá parafráze...Cha ze západního předměstí potkal na tržišti svého staršího přítele Ka, který se potácel jako kuželka a byl zjevně opilý.“U všech čertů Ka , co se přihodilo, žes jako bys spadl do vinné kádě? Jsi celý špinavý a ziráš jako šílenec. Co tě potkalo?“ Ka se sesunul na balík slámy a odehnal rozčepýřenou slepici zjevně pohoršenou nepatřičností Kaových způsobů.

„Potkal jsem Lapku Zhe.“

„Cože,tak to musím rychle zburcovat vojsko , vždyť vše je nyní ohroženo, taková zrůda ve městě “,vykřikl Cha a už už chtěl volat o pomoc, když v tom mu někdo poklepal na rameno a Cha se otočil a ztrnul hrůzou, neboť před ním stál hrozný bandita Lapka Zhe.“Co to tady pane tropíte za kravál, že se nestydíte, jak vidím vám zřejmě uletěly včely. Vy zřejmě budete takový člověk, který po setmění nevytáhne paty z domu a ve stínu blechy vidí rovnou potkana.“ Cha se trochu uklidnil a Ka jenom tupě zíral a kýval se na slámě až se sesunul docela a nevypadalo to, že by se mohl zapojit do rozhovoru. Cha se poklonil čelem až k zemi a úslužně se zeptal, jak to tedy má udělat, aby se zbavil strachu, který s ním lomcuje každý den sotva se probudí. Lapka Zhe se pousmál.“S onucí jako ty nemá smysl ztrácet čas, ale protože ses rovnou nepodělal, tak ti tedy něco povím. Odhod' prázdná slova, odhod' prázdné myšlenky , osedlej oblaka.Narovnej se a křivoláká cesta se také narovná. Nu a teď ,když jsem ti tak dobře poradil, odtáhni tenhle vinny žok/a ukázal na Ka/a půjdeme se někam napít a doufám,že mne zveš.

Knižní doporučení

Z těch knih by se dala rovnou postavit hora Tai Shan. Je toho spousta a nedá se to slézt, ale prosím. Pokusím se sestavit malý přehled . Tak za prvé Čínská filosofie od předního českého sinologa O.Krále. Tam se dozvíte , že japonský Zen má ledacos společného s čínským Chanem a vůbec získáte, pokud vytrváte , hluboký vhled, není li ovšem vaše mysl zabarikádována různými evropskými předsudky , do myšlení, které to vidí trochu jinak než my tady, vidělo upřesňuji, u klobásky a mázu dvanáctky. Dále třeba překlad sebraných spisů Mistra Zhuanga, opět od O.K., který jako tajuplný mudrc z hor, ač neviditelný, stále odněkud vykukuje a nás to láká se s ním seznámit, ale to je jako vítr chytat a vítr pít, v nichž je nám poskytnuta příležitost nahlédnout do pramene a můžete zvážít sami, jestli to má či nemá něco do sebe.

Každopádně Mistra Krále bych rád poznal osobně, ale to bych musel opustit vyšlapané stezky a stříbrném draku odletět do hor. Tam bych ho možná potkal, ale také bych tam mohl potkat i ledacos jiného, třeba hladového tygra. Pak tady máme hodně různých překladů čínské poezie a jsem vděčný za komunistické nakladatelství Odeon, což už bylo koneckonců také výtečné prvorepublikové nakladatelství, ale zkrátka to znárodnili a časem se nám z toho vylíhlo skvělé nakladatelství, za skvěle upravené výbory právě čínské poezie. Nedávno jsem se po podzimních večerech těšil četbou básní jednoho z nejslavnějších čínských básníků LI POA, vydaných v krásné úpravě právě v ODEONU. Nu a potom tu máme opět z ODEONU úžasný TAO TE TING, DAODEJING, od překladatelky Berty Krebsové a potom Tribunovu sůtru 6 patriarchy a Konfuciovy Hovory přeložené J.Průškem a tak dále a tak dále a tak dále. Takže bych rád poděkoval všem těm , kteří s nesmírnou pilí a obětavostí zpřístupnili českému čtenáři ten ohromný poklad čínskému písemnictví a čínské vzdělanosti. Tak ,dopijím poslední doušek lahodného vína a vycházím ráno do hor. Jitro je čisté a chladné a mjíím bambusová háj .Přede mnou se tyčí Tai Shan a tam projdu soutěskou nesmrtných...

Čínská zeď, čínské nudle a japonští psi

Jak byla Velká čínská zeď ochranou před nájezdníky, tak se stala posléze Velkou zdí před útoky k cizí nájezdníkům. Moderní technologie překonali o ten malý, potřebný kousek své omezení a takováto architektonická památka už přestala být překážkou. Ale emigrant do světa svobody ze světa nesvobody nemohl nastartovat dvouplošník a za bujarého křičení se přes zeď prostě díky fyzikálním zákonům překlenout. Musel jako za starých dob popadnout do paží žebřík a pokusit se o dobití Velké čínské zdi svépomocí. Nelibě nesl, když byl sražen všudypřítomným pohledem Maa. A vůbec. Nudle. Čínské pojetí nudlí. A japonští psi. Japonský pes je druh lahvového piva, které se podává nejlépe ve sklenici s živou chobotničkou. Delikatesa Asie. Delikatesa Japonska. Čínské nudle jsou jen trapností proti pocitu dušení při pití piva. Zajede tam klouzavě ohavný tvor do našich útrob či nezajede. Čínské nudle mají ten problém, že vrací úder. Několikametrová pochutina se nepřekusuje, to je v Číně bráno za urážku, nudle se za hlasitého srkání nasává do čhřtánu a až poté kouše. Umět v tu pravou chvíli přestat sát, aby se konec nudle elegantně zhoupl a vplul do úst jako průzkumný ejakulát lodi Enterprise zpět do lodi Enterprise. Mistrovská klání by se mohla pořádat. A vůbec, to mi připomíná fakt, že smrkat na veřejnosti v Číně je bráno jako urážka vkusu. Nezbijou vás, ale pohrdnou vámi. A po jídle se musí krknout. A mlaskat se musí. A kolem páté odpolední se v Číně nesmí, zdůrazňuji, nesmí pít čaj. Ve Lhasě vznikl první McDonald. Malý Tibetánci se hned nahrnuli před dveře a se zvědavostí sobě vlastní strkali klacíky do načatých hamburgerů i stále se usmívající obsluhy. Rozkošný ranní dech rozhostil se před dveřmi první dámy prvního muže Číny, a pracovní doba zůstala na stejné úrovni patnácti hodin s půl hodinovou přestávkou na rozcvičku, cvičení a docvičování. Jsme rozmazlení, my Evropské děti. Osm hodin a brbláme.

Filmový krat'as

Země, kde prakticky celou éru filmu vládli a vládnu komunisti nemá příliš možností uchvátit svět. Agitky rudého molocha zaujmou jen ze studijních důvodů, ale ne po stránce filmové. Ale jsou výjimky. Jako všude, jako vždy. České Ucho v hluboké normalizaci také vzniklo. Stejně tak vznikl i film [Vyvěste červené lampiony](#) v Číně.

Film je to krásný. Hluboce depresivní, ale krásný. Před diváka je nakladen soubor konkubín o přízeň Pána. Toho onoho v mnoha ohledech připomínajícího vládní garnituru, která s jemností sobě vlastní vládne nad pošťky poddaných. Jeho nadexistence je vyjádřena tím, že mu, z úcty nebo strachu, není nikdy nasnímán obličej. Ve filmu je krásně vyjádřena absurdnost a marnost lidské touhy zaujmout ty navrchu. Jako domácí zvířátka se vrtí u Pánovy nohy a když Pán nekouká, žerou se navzájem pro to další vyšší co přijde. Čínský mudrc by zaplakal.

Přetočme si film, děj, onu skutečnost, na odosobněné nazírání.

Co vidíme.

Ruka Pánova se vznáší nad námi bídny. Jen ukazovák občas namíří na cíl. A plebs se rozeběhne. Dere se. Rve. Ničí. Jen aby vyhověl, aby byl u cíle první. Aby neumřel až tak nevyužitě. Kdo v tomto případě je obdivuhodnější?

Jistěže Pán. To on svým způsobem dosáhl osvícení. Je sebou v sobě bez zásahu vnějších okolností. Plebs se plazí u podrážek, je jedno jakých, a zanechává za sebou povinně stroužky krve, slin a spermatu. Odhazuje vlastní důstojnost proto, aby nějakou nabyl. Což je věc v jádru komická.

Půtky mezi malými v režii těch velkých. Je to odporné. Je to ohavné. Jeden z druhého jako parazit žije, třetí se tomu směje a prostým mentálním tunelem od druhého saje nasáté.

Čína je fascinující. Rožínání červených lampionů je filmem fascinujícím. Bez agitky. Se skrytou kritikou režimu. Být člověkem je fascinující. Někde umírá černoušek, ano, ten zprofanovaný, vyhublý, a jen kousek, jen na druhé straně Zeměkoule, se derou čtyři krávy o místo pod Pánovou podrážkou.

Jak daleko je Alfa Centauri?

Kolik je hvězd v naší galaxii?

Kolik výkalů denně vyleze z řiti na celém světě?

Má smysl být angažovaný, když krchov čeká a dočká se?

Poetické třestění

Kdo se soustředí na vzdělání
den ode dne si více osvojuje;
kdo se soustředí na tao,
den ze dne se více oprošťuje.

Postupným oprošťováním
dospíváme nakonec k nejednání.
Nejednáme-li, nezůstává nic,
co by nebylo vykonáno.

Svět lze získat jen trvalým nevměšováním.
Kdo se vměšuje, nikdy nemůže získat svět.

Lao-c', jeden z moudrých dávnověku. Dnes už se moudří pouštějí do zblázněných výhodnější úrokové sazby. Někdy, když mají to štěstí, do plnění Shakespearových romantických variací v režii Hollywoodu. Dnes už moudří nevyhledávají moudrost v nevěděni, ale moudrost v naprosté otupělosti. Je to krásné, Lao-c' a jemu podobní chuligáni jsou pokořeni dneškem. Nevědomost už je příliš erudovaná.

Zprávy z jiné společnosti

* Na zmatení zákazníků změnili Číňané svou značku Made in China na Made in PRC. Stejně tak národní státy Evropy změnilly vše na Made in EU. Uvažuje se i o evropsko-čínské spolupráci. Značkou by dle všeho mělo být Made in EUPRC. Signifikantní.

* V Číně ruší velké množství rýžových polí s tím, že rýže se bude vyrábět továrně, tj. za použití umělé hmoty obohacené o živiny. Na uvolněných místech po polích tedy vznikají továrny na rýži.

* V rámci úspor zavedla Čína zákon, že toaletní papír se musí, opakují, musí používat z obou stran.

* Nobelovu cenu kosmíru získal čínský performer Tin Čhao-ti, který pod rouškou tmy domaloval na Náměstí nebeského klidu Maovu obrazu velikosti 20 x 38 metrů kníry a brýle. Za zmínku stojí, že použil český nesmyvatelný Primalex na exteriéry. Čhao-ti byl na počest popraven.

* Fény vyrobené v Číně se kupodivu po několika použitích mění elegantně na plamenometry.

Dětské okénko

Vrcholní politici pláčou nad faktem, že je přelidněno. Že se prý, dětičky mé, rozmnožujeme příliš rychle. Převedeno na vaši hloupoučkou mluvu, radši se rodíme než umíráme. Což zní pěkně. Prostě ne a ne umírat, ale rozklížovat na stále víc a víc variant, potažmo harant. A tak se škrta. Škrtají se nohy od stolů, škrtají se schody do schodů, škrtají se práva mít vín než jednoho haranta. A hledme, Čína se stále rozrůstá. Ne, imigranty to nebude. Do Číny se příliš nemigruje. A tak se zasadíme o další restrikce. Škrtneme další nohu od stolu. Od chudoby škrtneme chudobu, čímž ji, prazvláštní to logikou, rozmnožíme. Snad by bylo lepší udělat svět šťastným, bezchudobným. Rozšířit tu skrumáž ročníků si milionářů o pár miliard milionářů navíc. Přestanou mít čas a chuť na to se rozmnožovat. Vždyť kolem bude tolik zábavy, tolik perspektivního zahálení, tak proč se množit a rozmnožit? Stačilo by se množit a nerozmnožit.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Tradiční čínská hudba, k poslechu [třebas tu](#), je další z globalizací ošoupaných kulturních umů, které už jen bolí pro svou všednost. Tradiční čínská hudba která tak uspává, tak ukolébává, tak po chvíli obtěžuje, navozuje v člověku smír snad až nesnesitelný. Nu, v reklamě už určitě zazněla. Vyčesaná Gejša sedí důstojně na polštářku, v rukou předeheru k tradiční čínské hudbě a před ní ryčně souloží Coca-Cola s Pespí-Colou. Vždyť je to jen reklama. Takový ten nesmazatelný kousek perspektivní nabídky, který neurazí, ale ani neobohatí. Ale ano, zapomeňme na reklamy. Zapomeňme na dnešní svět. Pokusme se ponořit do doby, kdy gejša bylo ctihodné místo u Pánova šourku, kdy pohled na ranní rozbřesk orámovaný skvěle vyhlížejícím skalním masivem nebyl jen pohlednicí od zvláště nedostačujícího kopání do vlastního vkusu. Rosa v orchidejích, motýlí křik, samurajská oddanost. Hodnoty, které nejdou oddiskovat a proto zůstávají až do umoření. Hrdé národy vždycky dostávají nejvíc na frak. Ruskou nádheru pokosil bolševik. Rozpínavou moudrost německou zarazil v rozletu nacisty. Čínské dušování zabil další bolševik. Proč, když mohli světu tolik dát. Když přesně tam se mohlo dosáhnout jakéhosi dalšího postupu. A ta hudba? O tom to nebylo. Pusťte si pro jednu třeba [Maxim Turbulenc](#).

Zen, jen ten

A tenhle znáte?

Buddhistický filozof Dóko přišel jednou k Mistru Zenu a zeptal se : „Jaký duchovní postoj má mít člověk, chce-li se učit pravdě?“
Mistr Zenu odpověděl : „Není žádný duch, ani postoj, není také pravda, v níž by se mohl člověk cvičit.“

„Když tedy není duch, který by se mohl vychovávat, ani pravda, kterou bychom mohli používat, proč tedy shromažďuješ mnichy, kteří studují Zen a cvičí se v pravdě?“

Mistr odpověděl : „Nemám ani kousek prostoru, kde bych tedy mohl mnichy shromáždit? Také nemám jazyk, jak bych tedy mohl někoho vyučovat?“

Filozof zvolal : „Jak můžeš takovou lež vyslovit!“

„Když nemám jazyk, jak bych mohl vyslovit nějakou lež?“

Nato zvolal Dózo zoufale : „Vůbec ti nerozumím!“

„Rozumím se sám právě tak málo,“ zakončil Mistr Zenu.

Nebo tenhle...

Joshu se ptal jednoho nového mnicha : „Byls už tady někdy dříve?“ Mnich odpověděl : „Ano pane, byl jsem tu.“ Mistr : „Vezmi si šálek čaje.“ Později přišel jiný mnich a mistr mu položil tutéž otázku. „Byls už tady někdy?“ Tentokrát byla otázka právě opačná. „Nikdy dříve jsem tu nebyl.“ Starý mistr odpověděl : „Vezmi si šálek čaje“, právě tak jako v předchozím případě. Mnich Inju se potom ptal mistra : „Jak to, že nabídl oběma šálek čaje a nehleděl na to, co mniši odpověděli?“ Starý mistr zvolal : „Ó Inju!“ Na to odpověděl Inju ihned : „Ano mistře?“ „Vezmi si šálek čaje,“ pravil Joshu.

Čínsko-americká válka příštího roku bude, slíbil Muhuhara Rahuni

Odpočet stále běží. Rok 2012 se blíží, s ním i konec Mayského kalendáře. Tak kde to jsme? Žádné vrcholné boje na obzoru. Jen celosvětové honění ega na sígrech typu Kadáfí, kde nám hrozí jen takové to civilizované pohoršení se nad tou jejich necivilizovaností.

Chtělo by to něco většího, globálnějšího.

Rus už je mimo. Zdiskreditovaný. Němec je politicky příliš korektní, než aby se začal rozpínat.

Co takhle Čína? Rostoucí ekonomika, rostoucí obyvatelstvo. Válkou by se toho vyřešilo. Splnily by se sliby Mayům, obyvatelstva by ubylo. Dominance, alespoň do konce toho světa, by se ujasnila.

Však už USA dlouho neustojí. Ti jak se nevrhnou do nějaké patriotismem páchnoucí války, jako by nežili. Bojůvky s arabáky už je musí nutně nudit. Vždyť jich také není nekonečné množství. Bum ho. Pár let, a arab je pokořen. Kam dál. Nu ke konci, kam jinam.

Antikvářovo pojednání o...časopisu KINO, který vycházel za Husáka a který jsem neprozřetelně vyhodil do žlutého kontejneru, protože i já mám rád přírodu a proto třídím odpad, ale tady jsem třídil příliš ukvapeně, neboť právě v tomto čísle byla dvoustránka věnovaná mistru hong kongského KUNG FU akčního filmu Brucemu LEEVI. Čili BRUCE LEE, legenda úžasných akčních snímků, který to uměl, protože prostě ono bojové umění ovládal a podle toho vypadaly i ty snímky, v nichž pochopitelně děj byl až na třetím místě, kdežto poletující borci na místě prvním. Takže Čína není jenom DAO a CHAN a KALIGRAFIE, ALE TAKÉ KUNG FU, ALE TO JE VLASTNĚ TAKÉ DAO A CHAN A KALIGRAFIE. Ale to vyhozené Kino mne vážně mrzí.....

Soutěž...

Soutěž o potlesk na otevřené scéně Antikvariátu Kačur.

Kdo sní hůlkami celou Čínu, aniž by mu z ní jen kousek upadl a vydrží u toho poslouchat a reagovat smysluplně na pokusy o rozhovor z řad personálu, vyhrává.

Čínu i s hůlkami noste v patřičnou dobu na patřičné místo.

Otvírací doba visí někde na dveřích. Je potřeba se předběžně zprávit a chodit včas.

Ubrousťte sebou.